

quid, aut quantum dimisit, qui penè nihil habuit? Sed hæc in re, fratres charissimi, affectum debemus potius pensare, quam censum. Multum reliquit, qui sibi nihil retinuit: multum reliquit, qui quantumlibet parum, totum deseruit. Certè nos & habita cum amore possidemus, & ea quæ minimè habemus, ex desiderio quærimus. Multum ergo Petrus & Andreas dimisit, quando uterque etiam desideria habendi dereliquit.

Te Deum laudamus. 12.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

Salve crux pretiosa, suscipe discipulum ejus, qui pependit in te magister meus Christus. *Psalm.* Dominus regnavit, cum reliq. 13.

Añs. Beatus Andreas orabat, dicens: Domine Rex æternæ gloriæ, suscipe me pendentem in patibulo.

Añs. Andreas Christi famulus, dignus Dei Apostolus, germanus Petri, & in passione socius. *Añs.* Maximilla Christo amabilis, tulit corpus Apostoli, optimo loco cum ar matibus sepelivit. *Añs.* Qui persequebantur justum, demersisti eos Domine in inferno, & in ligno crucis dux justi fuisti.

Capitulum. Rom. 10. b

Fratres, Corde enim creditur ad justitiam, ore autem confessio fit ad salutem. Dicit enim Scriptura: Omnis qui credit in illum, non confundetur.

Hymnus.

Exultet orbis gaudiis,
Cælum resulet laudibus,
Apostolorum gloriam
Tellus & astra concinunt.
Vos sæculorum iudices,
Et vera mundi lumina,
Votis precamur cordium,
Audite voces supplicum.
Qui templa cæli clauditis,

Serâsque verbo solvitis,
Nos à reatu noxios
Solve jubete, quæsumus.
Præcepta quorum protinus
Languor salusque sentiunt;
Sanate mentes languidas:
Angete nos virtutibus:

Ut cum redibit Arbitr
In fine Christus sæculi,
Nos sempiterni gaudii
Concedat esse cõpotes.
Patri, simulque Filio,
Tibique sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit jugiter
Sæculum per omne glória. Amen.

V. Annuntiaverunt opera Dei.

R. Et facta ejus intellexerunt.

Ad Benedictus, Antiphona.

Concede nobis hominem justum,
redde nobis hominum sanctum, ne
interfacias hominem Deo charum,
justum, mansuetum, & pium.

Oratio.

Majestatem tuam, Domine,
suppliciter exoramus: ut sicut
Ecclesiæ tuæ beatus Andreas
Apostolus exiit prædicator & rector;
ita apud te sit pro nobis per
petuus intercessor. Per Dominum.

Ad Tertiam, Añs. Beatus Andreas.

Capitulum. Fratres, Corde enim creditur, ut supra.

R. br. In omnem terram * Exiit sonus eorum. In omnem. *V.* Et in fines orbis terræ verba eorum. Exiit. Glória Patri. In omnem. *V.* Constitues eos principes super omnem terram. *R.* Mémores erunt nominis tui Domine.

Ad Sextam, Antiphona.

Andreas Christi famulus.

Capitulum. Rom. 10. c

Non enim est distinctio Judæi & Græci: nam idem Dominus omnium, dives in omnes, qui invocant illum. Omnis enim, quicumque invocaverit nomen Domini, salvus erit.

R.

DIE II. DECEMBRIS.

In Festo S. Bibianæ Virg. & Martyr. Semiduplex.

Omnia dicuntur de Communi Virginum, lxxj. exceptis his quæ hic sunt propria.

Oratio.

Deus omnium largitor bonorum, qui in famula tua Bibiana cum virginitatis flore martyrii palmam conjunxisti: mentes nostras ejus intercessione tibi charitate conjunge; ut amoris periculis, præmia consequamur æterna. Per Dominum.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

LECTIO IV.

Bibiana Virgo Romana, nobili genere nata, Christianâ fide nobilior fuit. Ejus enim pater Flavianus sub Juliano apostata impiissimo tyranno Expressæ, servilibusque notis compunctus, ad aquas Taurinas deportatus, martyr occubuit. Mater Dafrosa, & filia primum conclusa domi, in inediâ conficerentur; mox relegata mater extra Urbem, capite plexa est. Mortuis autem pijs parentibus, Bibiana cum sorore sua Demetria bonis omnibus expoliata: Apronianus Urbis Prætor, pecuniis inhians, sorores persæquitur, quas humanâ prorsus ope destitutas, Deo miserabiliter, qui dat escam esurientibus, enutrientem, cum vivaciore, vegetioresque conspexisset, vehementer est admiratus.

R. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam: Et deducet te miserabiliter dextera tua. *V.* Spécie tuâ & pulchritudine tuâ intendente, prospere procedet, & regna. Et deducet.

LECTIO V.

Suadet nihilominus Apronianus, ut veneretur deos Gentium, amissa ideo opes, Imperatoris gratiam,

R. breve. Constitues eos principes super omnem terram. Constitues. *V.* Mémores erunt nominis tui Domine. Super. Gloria Patri. Constitues. *V.* Nimis honorati sunt amici tui Deus. *R.* Nimis confortatus est principatus eorum.

Ad Nonam, Antiphona.

Qui persequebantur justum.

Capitulum. Rom. 10. e

Isalas enim dicit: Domine quis credidit auditui nostro? Ergo fides ex auditu, auditus autem per verbum Christi. Sed dico: Numquid non audierunt? Et quidem in omnem terram exiit sonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum.

R. br. Nimis honorati sunt * Amici tui Deus. Nimis. *V.* Nimis confortatus est principatus eorum. Amici. Glória Patri. Nimis. *V.* Annuntiaverunt opera Dei. *R.* Et facta ejus intellexerunt.

Ad Vesperas, Añs. Salve crux pretiosa, cum reliquis de Laud. 766. *Psalm.* Dixit Dominus, cum reliquis in secundis Vesperis de Communi Apostolorum. xj. *Capitulum.* Fratres, Corde enim creditur. *Hymnus.* Exulter orbis gaudis.

V. Annuntiaverunt opera Dei.

R. Et facta ejus intellexerunt.

Ad Magnificat, Antiphona.

Cum pervenisset beatus Andreas ad locum, ubi crux parata erat, exclamavit & dixit: O bona crux, diu desiderata, & jam concupiscenti animo præparata: securus & gaudens venio ad te, ita & tu exultans suscipias me discipulum ejus, qui pependit in te.

Oratio. Majestatem tuam Domine, ut supra.

FESTA DECEMBRIS.

Ante Adventum prima die non Impedita dicitur Officium Defunctorum.

tiam, praedictas has nuptias consecuturæ. Si secus fecerint, minatur carceres, virgas, securas. At illæ neque blanditiis, neque minis à recta fide declinantes, paratæ potius mori, quam fœdari moribus Ethnicorum, Prætoris impietatem constantissimè detestantur. Quare Demetria ob oculos Bibianæ repente cœruens, obiit in Domino: Bibianæ Rufinæ mulieri vasferimæ seducenda traditur, quæ ab incunabulis edocta Christianas leges, & illibatum servare virginittatis florem, se ipsa fortior, fœmine superavit insidias, & Prætoris astus delusit.

R. Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus tuus oleo lætitiæ. **Y.** Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam. Propterea.

Lectio vi.

Nihil autem proficiente Rufinâ, quæ, præter dolosa verba, illam quotidie verbèribus affligebat, ut de sancto proposito dimoveret, spe suâ frustratus Prætor, accensus irâ, quod in Bibiana perdidisset

operam, à lictoribus eam denudari, vincisque manibus columnæ alligari, eamque plumbatis cædi jubet, donec efflaret animam. Cujus sacrum corpus objectum canibus, biduo jacuit in foro Tauri, illæsum tamen, & divinitus servatum; quod deinde Joannes Præbyter sepelivit noctu juxta sepulchrum sororis & matris ad palatium Licinianum, ubi usque in præsens extat Ecclesiæ Deo, Sanctæ Bibianæ nómine, dicata, quam Urbanus Octavus instauravit, Sanctarum Bibianæ, Demetriæ, & Dafsrosæ corpõribus in ea repõrtis, & sub Ara maxima collocatis.

R. Afferentur Regi virgines post eam, proxima ejus. * Afferentur tibi in lætitiâ & exultatione. **Y.** Spécie tuâ & pulchritudine tuâ intende, prospere procede, & regna. Afferentur. Glória Patri. Afferentur.

Intertio Nocturno, Homilia Sancti Gregorii Papæ in Evangelium. Simile est regnum cœlorum thesaurum, ut in Comuni non Virginum. Ixxxviii.

COMMUNE SANCTORUM.

IN VIGILIA

Apostolorum.

Officium fit de Feria, ut dictum est in Rubricis generalibus, exceptis Lectionibus, & Oratione, quæ in propriis locis notantur.

Ubi verò non sunt propriæ Lectiones, legitur Evangelium cum Homilia sequenti.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio j. *Cap. 15. b*

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos. Et reliqua.

Homilia Sancti Gregorii Papæ.

Homilia 27. in Evangelia.

Cum cuncta sacra eloquia Dominicis plena sint præceptis, quid est quod de dilectione, quasi de singulari mandato, Dominus dicit, Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem: nisi quia omne mandatum de sola dilectione est, & omnia unum præceptum sunt? quia quicquid præcipitur, in sola charitate solidatur. Ut enim multi arboris rami ex una radice prædeunt: sic multæ virtutes ex una charitate generantur. Nec habet aliquid viriditatis ramus boni operis, si non manet in radice charitatis.

Responsoria de Feria pro tempore.
Lectio ij.

Præcepta ergo Dominica & multa sunt, & unum: multa per diversitatem operis, unum in radice dilectionis. Qualiter autem ista dilectio tenenda sit, ipse instruat, qui in plerisque Scripturæ suæ sententiis, & amicis jubet diligere in se, & inimicos propter se. Ille enim veraciter caritatem habet, qui & amicis diligit in Deo, & inimicum diligit propter Deum. Nam sunt nonnulli, qui diligunt proximos, sed per affectum cognationis & carnis: quibus tamen in hac dilectione sacra eloquia non contradicunt: sed aliud est quod sponte impenditur naturæ, aliud quod præceptis Dominicis ex charitate debetur obedientiæ.

Lectio iij.

Hi nimis & proximum diligunt, & tamen illa sublimia dilectionis præmia non assequuntur: quia amorem suum non spiritaliter, sed carnaliter impendunt. Proinde cum Dominus diceret, Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem: protinus addidit, Sicut dilexi vos: ac si apertè dicat, Ad hoc amate, ad quod amavi vos. Quia in re, fratres charissimi, solerter intendendum est, quod antiquus hostis, dum mentem nostram ad rerum temporalium dilectionem trahit, infirmiores contra nos proximum excitat, qui ea ipsa, quæ diligimus, auferre moliantur.

COMMUNE

Apostolorum & Evangelistarum.

Ad Vesperas, Antiphona.

Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos.

Psalmus 109.

Dixit Dominus Domino meo: * Sede à dextris meis: Donec ponam inimicos tuos, * scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet Dominus.
Ccc
m

minus ex Sion : * dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuæ in splendoribus sanctorum : * ex utero ante luciferum genui te.

Juravit Dominus, & non poenitabit eum : * Tu es sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech. Dominus à dextris tuis, * confringit in die iræ suæ reges.

Judicabit in nationibus, implebit ruinas : * conquassabit capita in terra multorum.

De torrente in via bibet : * propere exaltabit caput.

Antiphona. Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos.

Antiphona. Majorem charitatem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis.

Psalmus 110.

Confitebor tibi Domine in toto corde meo : * in consilio justorum, & congregatione.

Magna opera Domini : * exquisita in omnes voluntates ejus.

Confessio & magnificentia opus ejus : * & justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Memoriam fecit mirabilem suorum, misericors & miserator Dominus : * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testamenti sui : * virtutum operum suorum annuntiabit populo suo :

Ut det illis hæreditatem gentium : * opera manuum ejus veritas, & judicium.

Fidelia omnia mandata ejus : confirmata in sæculum sæculi, * facta in veritate & æquitate.

Redemptionem misit populo suo : * mandavit in æternum testamentum suum.

Sanctum, & terribile nomen ejus : * initium sapientie timor Domini.

Intellégus bonus omnibus facientibus eum : * laudatio ejus manet in sæculum sæculi.

Antiphona. Majorem charitatem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis.

Antiphona. Vos amici mei estis, si feceritis quæ præcepto vobis, dicit Dominus.

Psalmus 111.

Beatissimus vir, qui timet Dominum : * in mandatis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus : * generatio rectorum benedicetur.

Gloria, & divitiæ in domo ejus : * & justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Exortum est in ténébris lumen rectis : * misericors, & miserator, & justus.

Jucundus homo, qui miseretur & commodat, dispónet sermones suos in judicio : * quia in æternum non commovébitur.

In memoria æterna erit justus : * ab auditione mala non timébit.

Paratum cor ejus sperare in Domino, confirmatum est cor ejus : * non commovébitur donec despiciat inimicos suos.

Dispérsit, dedit pauperibus : justitia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in gloria.

Peccator vidébit, & irascetur, dentibus suis fremet & tabescet : * desiderium peccatorum peribit.

Antiphona. Vos amici mei estis, si feceritis quæ præcepto vobis, dicit Dominus.

Antiphona. Beati pacifici, beati mundo corde : quoniam ipsi Deum vidébunt.

Psalmus 112.

Laudate pueri Domini : * laudate nomen Domini.

Sit nomen Domini benedictum, * ex hoc nunc, & usque in sæculum.

A

A solis ortu usque ad occasum, * laudabile nomen Domini.

Excelsus super omnes gentes Dominus, * & super caelos gloria ejus.

Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat, * & humilia respicit in caelo & in terra?

Suscitans à terra inopem, * & de stercore érigenz pauperem :

Ut colloct eum cum principibus, * cum principibus populi sui.

Qui habitare facit sterilem in domo : * matrem filiorum letántem.

Antiphona. Beati pacifici, beati mundo corde : quoniam ipsi Deum vidébunt.

Antiphona. In patientia vestra possidebitis animas vestras.

Psalmus 116.

Laudate Dominum omnes Gentes : * laudate eum omnes populi :

Quoniam confirmata est super nos misericordia ejus : * & veritas Domini manet in æternum.

Antiphona. In patientia vestra possidebitis animas vestras.

Capitulum. *Ephes. 2. d.*

Ratres, Jam non estis hospites, & advenæ : sed estis cives sanctorum, & domestici Dei : superædificati super fundamentum Apostolorum & Prophetarum, ipso summo angulari lapide Christo Jesu.

R. Deo gratias.

Hymnus.

Exultet orbis gaudiis :

Cœlum resulet laudibus : Apostolorum gloriam Tellus & astra concinunt.

Vos sæculorum iudices, Et vera mundi lumina,

Votis precamur cordium, Audite voces supplicum.

Qui templa cœli clauditis, Serasque verbo solvitis,

Nos à reatu noxios Solvi jubete, quæsumus.

Præcepta quorum protinus Languor salisque sentiunt ;

Sanate mentes languidas : Augete nos virtutibus :

Ut, cum redibit Arbiter In fine Christus sæculi,

Nos sempiterni gaudii Concedat esse competes.

Patri, simulque Filio, Tibique sancte Spiritus,

Sicut fuit, sit jugiter Sæculum per omne gloria.

Amen.

V. In omnem terram exivit sonus eorum. **R.** Et in fines orbis terræ verba eorum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Tradent enim vos in conciliis, & in synagogis suis flagellabunt vos, & ante reges & principes ducemini propter me in testimonium illis, & Gentibus.

Oratio propria.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Regem Apostolorum Dominum, Venite, adorémus. **Psalmus.** Venite, exultémus.

Hymnus.

Ætérna Christi mœnera Apostolorum gloriam,

Palmas & hymnos debitos Lætis canamus mentibus

Ecclésiaram principes, Belli triumphales duces,

Cœlestis auxilii milites, Et vera mundi lumina.

Devota sanctorum fides, Invicta spes credentium,

Perfècta Christi charitas, Mundi tyrannum conterit.

In his Paterna gloria, In his triumphat Filius,

In his voluntas Spiritus, Cœlum replètur gaudio.

Patri, simulque Filio, Tibique sancte Spiritus,

Sicut fuit, sit jugiter Sæculum per omne gloria. Amen.

Ecce 2

In primo Nocturno, Antiphona.
In omnem terram exiit sonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum.

Psalmus 18.

Cæli enarrant gloriâ Dei, & opera manuum eius annuntiat firmamentum.

Dies diæ eructat verbum, & non nocti indicat scientiam.

Non sunt loquela, neque sermones, * quorum non audiântur voces eorum.

In omnem terram exiit sonus eorum: * & in fines orbis terræ verba eorum.

In sole pösuit tabernaculum suum: * & ipse tamquam sponsus procedens de thalamo suo:

Exultavit ut currendam viam, * à summo cælo egressio ejus:

Et occursus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscondat à calore ejus.

Lex Dñi inmaculata, convertens animas: * testimonium Dñi lucidum, illuminans oculos.

Timor Dñi sanctus, permanens in sæculum sæculi: * judicium Dñi vera, justificata in semetipsa.

Desiderabilia super aurum & lapidem pretiosum multum: * & dulciora super mel & favum.

Etenim servus tuus custodit ea, in custodiendis illis retributio multa.

Delicta quis intelligit? ab oculis meis munda me: * & ab alienis parce servo tuo.

Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero: * & emundabor à delicto maximo.

Et erunt ut complacent œquiva oris mei: * & meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Dómine adjuutor meus, * & redemptor meus.

Antiphona. In omnem terram exiit sonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum.

Antiphona. Clamaverunt justi, & Dóminus exaudivit eos.

Psalmus 33.

Benedicam Dómino in omni tempore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudabitur anima mea: * audiant mansueti, & lætentur.

Magnificæte Dónum mecum: * & exaltemus nomen ejus in idipsum.

Exquisivi Dónum, & exaudivit me: * & ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

Accedite ad eum, & illuminámini: * & facies vestræ non confundentur.

Iste pauper clamavit, & Dóminus exaudivit eum: * & de omnibus tribulationibus ejus salvavit eum.

Immittet Angelus Dñi in circuitu timéntium eum: * & eripiet eos.

Gustate & videte quóniam suavis est Dóminus: * beatus vir, qui sperat in eo.

Timete Dónum omnes sancti ejus: * quóniam non est inopia timéntibus eum.

Divites eguerunt & esurierunt: * inquirentes autem Dónum non minuentur omni bono.

Venite filii, audite me: * timorem Dñi docebo vos.

Quis est homo qui vult vitam: * diligit dies videre bonos?

Prohibe linguam tuam à malo: * & labia tua ne loquantur dolum.

Diverte à malo, & fac bonum: * inquire pacem, & persèquere eam.

Oculi Dñi super justos: * & aures ejus in preces eorum.

Vultus autem Dñi super faciéntes mala: * ut perdat de terra memoriám eorum.

Cla-

Clamaverunt justi, & Dóminus exaudivit eos: * & ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribulatio sunt corde: * & humiles spiritu salvabit.

Multæ tribulationes justorum: * & de omnibus his liberavit eos Dóminus.

Custodit Dóminus omnia ossa eorum: * unum ex his non conteretur.

Mors peccatorum pessima: * & qui odérunt justum, delinquent.

Rédimet Dóminus animas servorum suorum: * & non delinquent omnes qui sperant in eo.

Antiphona. Clamaverunt justi, & Dóminus exaudivit eos.

Antiphona. Constitues eos principes super omnem terram: memores erunt nómis tui Dómine.

Psalmus 44.

Eructavit cor meum verbum bonum: * dico ego opera mea regi.

Lingua mea calamus scribae, * velociter scribentis.

Speciosus formâ præ filiis hominum, diffusa est grátia in labiis tuis: * propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Accingere gladio tuo super femur tuum, * potentissime.

Spécie tuâ & pulchritudine tuâ * intende, prospere procede, & regna.

Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam: * & deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ, pópuli sub te eadent, * in corda inimicorum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi: * virga directiónis virga regni tui.

Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem: * propterea unxit te Deus tuus oleo lætitie præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & casia à vestiméntis tuis, à dómibus eburneis: *

ex quibus delectaverunt te filiæ regum in honore tuo.

Astitit regina à dextris tuis in vestitu deaurato, * circumdata varietate.

Audi filia, & vide, & inclina aurem tuam: * & obliviscere pópulum tuum, & domum patris tui.

Et concupisces rex decorem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, & adorabunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabuntur: omnes divites plebis.

Omnis glória ejus filiæ regis ab intus, * in fimbriis aureis circumamicta varietatibus.

Adducetur regi virgines post eam: * proxime ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætitia & exultatione: * adducentur in templum regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii: * constitues eos principes super omnem terram.

Mémores erunt nómis tui * in omni generatione & generationem.

Propterea pópuli confitebuntur tibi in ætérnum, * & in sæculum sæculi.

Antiphona. Constitues eos principes super omnem terram: memores erunt nómis tui Dómine. **Y.** In omnem terram exiit sonus eorum.

R. Et in fines orbis terræ verba eorum. **Pater noster.** **Absolutio.** Exaudi Dómine. **Y.** Jube domne. **Benedictio.** Benedictione perpetua.

Lectiones de Scriptura posite in Communi Sanctorum leguntur, quando annotantur in Proprio Sanctorum per annum, & quando contingit fieri Officium de aliquo Sancto illis diebus, in quibus in Officio Ferie non ponuntur Lectiones de Scriptura, sed tantum de Homilia, & quando aliquod Festum solemniter celebratur in propria Ecclesia.

De Epistola prima beati Pauli
Apostoli ad Corinthios.

Lectio j. *Cap. 4.*

Sic nos existimet homo ut ministros Christi, & dispensatores mysteriorum Dei. Hic jam queritur inter dispensatores, ut fidelis quis inveniatur. Mihi autem pro minimo est ut a vobis iudicer, aut ab humano die: sed neque me ipsum iudico. Nihil enim mihi conscius sum: sed non in hoc justificatus sum: qui autem iudicat me, Dominus est. Itaque nolite ante tempus iudicare, quoadusque veniat Dominus: qui & illuminabit abscondita tenebrarum: & manifestabit consilia cordium: & tunc laus erit unicuique a Deo.

R. Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum, dicit Dominus: **E**stote ergo prudentes sicut serpentes, & simplices sicut columbae. **V.** Dum lucem habetis, credite in lucem, ut filii lucis sitis. **Estote.** **Benedictio.** Unigenitus Dei Filius.

Lectio ij.

Hec autem, fratres, transfiguravi in me & Apollo, propter vos; ut in nobis discatis, ne supra quam scriptum est, unus adversus alterum infletur pro alio. Quis enim te discernit? Quid autem habes, quod non accepisti? Si autem accepisti, quid gloriaris quasi non accepisset? Jam saturati estis, jam divites facti estis; sine nobis regnatis: & titinam regnetis, ut & nos vobiscum regnemus. Puto enim quod Deus nos Apostolos novissimos ostendit tamquam morti destinatos: quia spectaculum facti sumus mundo, & Angelis, & hominibus.

R. Tollite jugum meum super vos, dicit Dominus, & discite a me, quia mitis sum, & humilis corde: **V.** Jugum enim meum suave est, &

onus meum leve. **V.** Et inveniatis regem animabus vestris. Jugum. **Benedictio.** Spiritus sancti gratia.

Lectio iij.

Nos stulti propter Christum, vos autem prudentes in Christo: nos infirmi, vos autem fortes: vos nobiles, nos autem ignobiles. Usque in hanc horam & esurimus, & sitimus, & nudi sumus, & colaphis caedimur, & instabiles sumus, & laboramus operantes manibus nostris, maledicimur, & benedicimus: persecutionem patimur, & sustinemus: blasphemamur, & obsecramus: tamquam purgamentum huius mundi facti sumus, omnium peripsa usque adhuc. Non ut confundam vos, haec scribo, sed ut filios meos charissimos moneo. Nam si decem millia pedagogorum habeatis in Christo: sed non multos patres. Nam in Christo Jesu per Evangelium ego vos genui.

R. Dum steteritis ante reges & praesides, nolite cogitare quomodo aut quid loquamini: **V.** Dabitur enim vobis in illa hora, quid loquamini. **V.** Non enim vos estis qui loquimini: sed Spiritus Patris vestri, qui loquitur in vobis. Dabitur. Gloria Patri. Dabitur.

In secundo Nocturno, Antiphona. Principes populorum congregati sunt cum Deo Abraham.

Psalms 46.

Omnes Gentes plaudite manibus: **V.** jubilate Deo in voce exultationis.

Quoniam Dominus excelsus, terribilis: **V.** Rex magnus super omnem terram.

Subiecit populos nobis: **V.** & Gentes sub pedibus nostris.

Eligit nobis hereditatem suam, specie Jacob, quam dilexit.

Ascendit Deus in iubilato: **V.** & Dominus in voce tubae.

Psal-

Psallite Deo nostro, psallite: **V.** psallite Regi nostro, psallite. **Quoniam** rex omnis terrae Deus: **V.** psallite sapienter.

Regnabit Deus super Gentes: **V.** Deus sedet super sedem sanctam suam.

Principes populorum congregati sunt cum Deo Abraham: **V.** quoniam dii fortes terrae vehementer elevati sunt.

Antiphona. Principes populorum congregati sunt cum Deo Abraham.

Antiphona. Dedisti hereditatem timentibus nomen tuum Domine.

Psalms 60.

Exaudi Deus deprecationem meam: **V.** intende orationi meae. **A** finibus terrae ad te clamavi: **V.** dum anxietur cor meum, in petra exaltasti me.

Deduxisti me, quia factus es spes mea: **V.** turris fortitudinis a facie inimici.

Inhabitabo in tabernaculo tuo in saecula: **V.** protegar in velamento alarum tuarum.

Quoniam tu Deus meus exaudisti orationem meam: **V.** dedisti hereditatem timentibus nomen tuum.

Dies super dies regis adicies: **V.** annos ejus usque in diem generationis & generationis.

Permanet in aeternum in conspectu Dei: **V.** misericordiam & veritatem ejus quis requiret?

Sic psalmum dicam nomini tuo in saeculum saeculi: **V.** ut reddam vota mea de die in diem.

Antiphona. Dedisti hereditatem timentibus nomen tuum Domine.

Antiphona. Annuntiaverunt opera Dei, & facta ejus intellexerunt.

Psalms 63.

Exaudi Deus orationem meam cum deprecor: **V.** a timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me a conventu malignantium, **V.** a multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacerunt ut gladium linguas suas: **V.** intenderunt arcum rem amarum, ut sagittent in oculis immaculatum.

Subito sagittaverunt eum, & non timebunt: **V.** firmaverunt sibi sermonem nequam.

Narraverunt ut absconderent laqueos: **V.** dixerunt: Quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates: **V.** defecerunt scrutantes scrutino.

Accedet homo ad cor altum: **V.** & exaltabit Deus.

Sagittae parvulorum factae sunt plagae eorum: **V.** & infirmatae sunt contra eos linguae eorum.

Conturbati sunt omnes qui videbant eos: **V.** & timuit omnis visus.

Et annuntiaverunt opera Dei: **V.** & facta ejus intellexerunt.

Latabitur justus in Domino, & sperabit in eo, **V.** & laudabuntur omnes recti corde.

Antiphona. Annuntiaverunt opera Dei, & facta ejus intellexerunt.

V. Constitues eos principes super omnem terram. **R.** Memores erunt nominis tui Domine. Pater noster.

Absolutio. Ipsius pietas. **V.** Jube domne. **Benedictio.** Deus Pater omnipotens.

Sermo Sancti Gregorii Papae.

Honilia 30. in Evangelia, post matutinum.

Lectio iv.

Scriptum est: Spiritus Domini ornavit caelos. Ornamenta enim caelorum sunt virtutes predicationum. Quae videlicet ornamenta Paulus enumerat, dicens: Alii datur per Spiritum sermo sapientiae, alii sermo scientiae secundum eundem Spiritum, aliter fides in eodem Spiritu, alii gratia sanitatum in uno Spiritu, alii operatio virtutum.

Ccc 4

tum,

tum, alii propheta, alii discretio spirituum, alii genera linguarum, alii interpretatio sermonum. Hæc autem omnia operatur unus atque idem Spiritus, dividens singulis prout vult.

R. Vidi conjunctos viros habentes splendidas vestes, & Angelus Domini locutus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amici Dei.

V. Vidi Angelum Dei fortem, volentem per medium coelum, voce magna clamantem, & dicentem. Isti sunt. **Benedictio.** Christus perpétue.

Lectio v.

Quot ergo sunt bona prædicationum, tot sunt ornamenta cælorum. Hinc rursum scriptum est: Verbo Domini cæli firmati sunt. Verbum enim Domini Filius est Patris. Sed eisdem coelos, videlicet sanctos Apostolos, ut tota simul sancta Trinitas ostendatur operata, repente de sancti Spiritus divinitate adiungitur: Et Spiritu oris ejus omnis virtus eorum. Cælorum ergo virtus de Spiritu sumpta est: quia mundi hujus potentibus contraire non præsumerent, nisi eos sancti Spiritus fortitudo solidasset. Quales namque doctores sanctæ Ecclesiæ ante adventum hujus Spiritus fuerint, scimus: & post adventum illius, cujus fortitudinis facti sint, conspicimus.

R. Beati estis cum maledixerint vobis homines, & persecuti vos fuerint, & dixerint omne malum adversum vos, mentientes, propter me: * Gaudete & exultate, quoniam merces vestra copiosa est in cælis. **V.** Cum vos oderint homines, & cum separaverint vos, & reprobraverint, & ejecerint nomen vestrum tanquam malum propter Filium hominis. Gaudete & exultate. **Benedictio.** Ignem sui amoris.

Lectio vi.

Certe iste ipse pastor Ecclesiæ, ad cujus sacratissimum corpus sedemus, quantæ debilitatis, quantæque formidinis ante adventum Spiritus fuerit, ancilla ostiaria requisita dicat. Unâ enim mulieris voce percussus, dum mori timuit, vitam negavit. Et pensandum, quia eum comprehensum Petrus negavit in terra, quem suspensum latro confessus est in cruce. Sed vir iste tantæ formidinis, qualis post adventum Spiritus existat, audiâmus. Fit conventus magistratûs atque seniorum, cæsis denuntiatur Apostolis, ne in nomine Jesu loqui debeant: Petrus magnâ auctoritate respondet: Obsequere oportet Deo magis, quam hominibus.

R. Isti sunt triumphatores, & amici Dei, qui contemnentes iussa principum, meruerunt præmia æterna: * Modò coronantur, & accipiunt palmam. **V.** Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatione, & laverunt stolas suas in sanguine Agni. Modò, Glória Patri. Modò.

In tercio Nocturno, Antiphona. Exaltabuntur cornoa justi, alleluia.

Psalmus 74.

Confitebimur tibi Deus: * confitebimur, & invocabimus nomen tuum.

Narrabimus mirabilia tua: * cum accipero tempus, ego justitias judicabo.

Liquæfacta est terra, & omnes qui habitant in ea: * ego confirmavi columnas ejus.

Dixi iniquis: Nolite iniquè agere: * & delinquentibus: Nolite exaltare cornu.

Nolite extollere in altum cornu vestrum: * nolite loqui adversum Deum iniquitatem.

Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque à desertis

món-

móntibus: * quoniam Deus judex est.

Hunc humiliat, & hunc exaltat: * quia calix in manu Domini vini meri plenus misto.

Et inclinavit ex hoc in hoc: verumtamen fæx ejus non est exinaniata: * bibent omnes peccatores terræ. Ego autem annuntiabo in sæculum: * cantabo Deo Jacob.

Et omnia cornoa peccatorum confringam: * & exaltabuntur cornoa justi.

Antiphona. Exaltabuntur cornoa justi, alleluia.

Antiphona. Lux orta est justo, alleluia: rectis corde lætitia, alleluia.

Psalmus 96.

Dominus regnavit, exultet terra: * lætentur insulæ multæ: Nubes, & caligo in circuitu ejus: * justitia, & judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, * & inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ: * vidit, & commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt à facie Domini: * à facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt cæli justitiam ejus: * & viderunt omnes populi gloriâ ejus.

Confundantur omnes, qui te adorant sculptilia: * & qui gloriantur in simulachris suis.

Adorate eum omnes Angeli ejus: * audit, & lætata est Sion.

Et exultaverunt filii Judæ: * propter judicia tua Domine: Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram: * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum: * custodit Dominus animas sanctorum suorum, & manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo, * & rectis corde lætitia.

Lætâmini justi in Domino: * & confitemini memoriæ sanctificationis ejus.

Antiphona. Luxorta est justo, alleluia: rectis corde lætitia, alleluia.

Antiphona. Custodiébant testimonia ejus, & præcepta ejus, alleluia.

Psalmus 98.

Dominus regnavit, irascantur populi: * qui sedet super Chérubim, moveatur terra.

Domínus in Sion magnus: * & excelsus super omnes populos.

Confiteantur nómini tuo magno: quoniam terribile & sanctum est: * & honor regis judicium diligit.

Tu parasti directiones: * judicium & justitiam in Jacob tu fecisti.

Exaltate Dominum Deum nostrum, & adorâte scabellum pedum ejus: * quoniam sanctum est.

Móyses & Aaron in sacerdotibus ejus: * & Samuël inter eos, qui invocant nomen ejus:

Invocabant Dominum, & ipse exaudiebat eos: * in columna nubis loquebatur ad eos.

Custodiébant testimonia ejus: * & præceptum quod dedit illis.

Domine Deus noster tu exaudiébas eos: * Deus tu propitius fuisi eis, & ulciscens in omnes adventiones eorum.

Exaltate Dominum Deum nostrum, & adorâte in monte sancto ejus: * quoniam sanctus Dominus noster.

Antiphona. Custodiébant testimonia ejus, & præcepta ejus, alleluia.

V. Nimis honorati sunt amici tui Deus. **R.** Nimis confortatus est principatus eorum. **Pater noster.**

Absolutio. A vinculis. **V.** Jube domne. **Benedictio.** Evangelica lectio.

Léc-

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vij. *Cap. 19. d*

In illo tempore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus te: quid ergo erit nobis? Et reliqua.

Homilia Sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 3. in Mattheum, cap. 19.

Grandis fiducia: Petrus piscator erat, dives non fuerat, cibos manu & arte quaerebat: & tamen loquitur confidenter: Relinquimus omnia. Et quia non sufficit tantum relinquere, jungit quod perfectum est: Et secuti sumus te. Fecimus quod jussisti: quid igitur nobis dabis praemium? Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis: quod vos qui secuti estis me, in regeneratione, cum sederit Filius hominis in sede Majestatis suae, sedebitis & vos super sedes duodecim, iudicantes duodecim tribus Israel. Non dixit, Qui reliquistis omnia: hoc enim & Crates fecit philosophus, & multi alii divitias contempserunt: sed, Qui secuti estis me, quod propria Apostolorum est, atque credentium.

Isti sunt qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo: Calicem Domini biberunt, & amici Dei facti sunt. **V.** In omnem terram exivit sonus eorum, & in fines orbis terrae verba eorum. Calicem. **Benedictio.** Cujus, **vel** Quorum festum colimus.

Lectio viij.

In regeneratione, cum sederit Filius hominis in sede majestatis suae (quando & mortui de corruptione resurgent incorrupti) sedebitis & vos in solis iudicantibus, condemnantes duodecim tribus Israel: quia vobis credentibus, illi credere noluerunt. Et omnis, qui relique-

rit domum, vel fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut uxorem, aut filios, aut agros propter nomen meum, & centuplum accipiet, & vitam aeternam possidebit. Locus iste cum illa sententia congruit, in qua Salvator loquitur: Non veni pacem mittere, sed gladium. Veni enim separare hominem a patre suo, & matrem a filia, & nurum a socru: & inimici hominis, domestici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, & pradicacionem Evangelii, omnes affectus contempserint, atque divitias & saeculi voluptates: isti centuplum recipient, & vitam aeternam possidebunt.

R. Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in charitate non ficta, & dedit illis gloriam sempiternam: Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole luna. Sancti per fidem vicierunt regna, operati sunt justitiam. Quorum. Gloria Patri. Quorum. **Benedictio.** Ad societatem.

Lectio ix.

Ex occasione hujus sententiae quidam introducunt mille annos post resurrectionem, dicentes, tunc nobis centuplum omnium rerum quas dimisimus, & vitam aeternam esse reddendam: non intelligentes, quod, si in ceteris digna sit re promissio, in uxoribus appareat turpiter: ut qui unam pro Domino dimiserit, centum recipiat in futuro. Sensus ergo iste est: Qui carnalia pro Salvatore dimiserit, spiritualia recipiet: quae comparatione & merito sui ita erunt, quasi si parvo numero centenarius numerus comparetur.

Deinde dicitur Hymnus.

Te Deum laudamus. 12.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

Hoc est praecipuum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos. **Psalms.** Dominus regnavit.

etiam

cum reliquis. 13. **Antiphona.** Majorem charitatem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis. **Antiphona.** Vos amici mei estis, si feceritis quae praecipio vobis, dicit Dominus. **Ans.** Beati pacifici, beati mundo corde: quoniam ipsi Deum videbunt. **Antiphona.** In patientia vestra possidebitis animas vestras.

Capitulum.

Ratres, Jam non estis hospites, & advena: sed estis cives sanctorum, & domestici Dei: superaedificati super fundamentum Apostolorum & Prophetarum, ipso summo angulari lapide Christo Jesu. **R.** Deo gratias.

Hymnus.

Exultet orbis gaudiis: Coelum resultat laudibus: Apostolorum gloriam Tellus & astra concinunt. Vos saeculorum iudices, Et vera mundi lumina, Votis precamur cordium, Audite voces supplicum. Qui templa coeli clauditis, Serasque verbo solvitis, Nos a reatu noxios Solvi jubete, quaesumus. Praecepta quorum protinus Languor salisque sentiunt; Sanate mentes languidas: Augete nos virtutibus: Ut, cum redibit Arbitrator in fine Christi saeculi, Nos sempiterni gaudii Concedat esse compotes. Patri, simulque Filio, Tibique sancte Spiritus, Sic ut fuit, sit jungitur Saeculum per omne gloria. Amen.

V. Annuntiaverunt opera Dei.

R. Et facta ejus intellexerunt.

Ad Benedictus, Antiphona.

Vos qui reliquistis omnia, & secuti

estis me, & centuplum accipietis, & vitam aeternam possidebitis.

Ad Tertiam, Antiphona. Majorem charitatem. **Capitulum.** Fratres, Jam non estis, ut supra. **R. br.** In omnem terram * Exiit sonus eorum. In omnem. **V.** Et in fines orbis terrae verba eorum. Exiit. Gloria Patri. In omnem. **V.** Constitutes eos principes super omnem terram. **R.** Memores erunt nominis tui Domine.

Ad Sextam, Antiphona.

Vos amici mei estis.

Capitulum.

Per manus autem Apostolorum fidebant signa, & prodigia multa in plebe.

R. br. breve. Constitutes eos principes * Super omnem terram. Constitutes. **V.** Memores erunt nominis tui Domine. Super. Gloria Patri. Constitutes. **V.** Nimis honorati sunt amici tui Deus. **R.** Nimis confortatus est principatus eorum.

Ad Nonam, Antiphona.

In patientia vestra.

Capitulum.

Ibant Apostoli gaudentes a conspectu concilii, quoniam digni habiti sunt pro nomine Jesu contumeliam pati.

R. br. Nimis honorati sunt * Amici tui Deus. Nimis. **V.** Nimis confortatus est principatus eorum. Amici. Gloria Patri. Nimis. **V.** Annuntiaverunt opera Dei. **R.** Et facta ejus intellexerunt.

IN SECUNDIS VESPERIS.

Antiphona.

Juravit Dominus, & non penitebit eum: Tu es sacerdos in aeternum.

Psalms 109.

Dixit Dominus Domino meo: * Sede a dextris meis. Donec ponam inimicos tuos: * scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuae emittet Dominus

minis ex Sion: * dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tue in splendoribus sanctorum: * ex utero ante luciferum genui te.

Juravit Dominus, & non poenitebit eum: * Tu es sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech.

Dominus a dextris tuis, * confringit in die irae tua reges.

Judicabit in nationibus, implebit ruinas: * conquassabit capita in terra multorum.

De torrente in via bibet: * propterea exaltabit caput.

Antiphona. Juravit Dominus, & non poenitebit eum: Tu es sacerdos in aeternum.

Antiphona. Collocet eum Dominus cum principibus populi sui.

Psalms 113.

L Audate pueri Domini: * laudate nomen Domini.

Sit nomen Domini benedictum, * ex hoc nunc, & usque in saeculum.

A solis ortu usque ad occasum, * laudabile nomen Domini.

Tunc dicent inter gentes: * Magnificavit Dominus facere cum eis.

Magnificavit Dominus facere nobiscum: * facti sumus letantes.

Converte Domine captivitatem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui seminant in lacrymis, * in exultatione metent.

Euntes ibant & flebant, * mittentes semina sua.

Veniens autem venient cum exultatione, * portantes manipulos suos.

Añs. Euntes ibant & flebant, mittentes semina sua.

Añs. Dirupisti Domine vincula mea: tibi sacrificabo hostiam laudis.

Psalms 116.

C Redidi, propter quod locutus sum: * ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino, * pro omnibus, quae retribuit mihi?

Calicem salutaris accipiam: * & nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus: * pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum ejus.

O Domine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, & filius ancillae tuae.

Dirupisti vincula mea: * tibi sacrificabo hostiam laudis, & nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus: * in atriis domus Domini, in medio tui Jerusalem.

Añs. Dirupisti Domine vincula mea: tibi sacrificabo hostiam laudis.

Añs. Euntes ibant & flebant, mittentes semina sua.

Psalms 125.

In convertendo Dominus captivitatem Sion: * facti sumus sicut consolati:

Tunc repletum est gaudio os nostrum: * & lingua nostra exultatione.

Tunc dicent inter gentes: * Magnificavit Dominus facere cum eis.

Magnificavit Dominus facere nobiscum: * facti sumus letantes.

Converte Domine captivitatem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui seminant in lacrymis, * in exultatione metent.

Euntes ibant & flebant, * mittentes semina sua.

Veniens autem venient cum exultatione, * portantes manipulos suos.

Añs. Euntes ibant & flebant, mittentes semina sua.

Añs. Confortatus est principatus eorum, & honorati sunt amici tui Deus.

Psalms 138.

Domine probasti me, & cognovisti me: * tu cognovisti sessionem

meam, & resurrectionem meam. Intellexisti cogitationes meas de longe: * semitam meam, & funiculum meum investigasti.

Et omnes vias meas praevidisti: * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce Domine tu cognovisti omnia novissima, & antiqua: * tu formasti me, & posuisti super me manum tuam.

Mirabilis facta est scientia tua ex me: * confortata est, & non potero ad eam.

Quo ibo à spiritu tuo? * & quò à facie tua fugiam?

Si ascendero in caelum, tu illic es: * si descendero in infernum, ades.

Si sumpsero pennas meas dituculo, * & habitavero in extrémis maris:

Et enim illuc manus tua deducet me: * & tenebit me dextera tua.

Et dixi: Forsitan tenebrae conculcabant me: * & nox illuminatio mea in deliciis meis.

Quia tenebrae non obscurabuntur à te, & nox sicut dies illuminabitur: * sicut tenebrae ejus, ita & lumen ejus.

Quia tu possedisti renes meos: * suscepisti me de utero matris meae.

Constitutor tibi quia terribiliter magnificatus es: * mirabilia opera tua, & anima mea cognoscit nimis.

Non est occultatum os meum à te, quod fecisti in occulto: * & substantia mea in inferioribus terra.

Imperfectum meum viderunt oculi tui, & in libro tuo omnes scribentur: * dies formabuntur, & nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui, Deus: * nimis confortatus est principatus eorum.

Dinumerabo eos, & super arenam multiplicabuntur: * exurrexi, & adhuc sum tecum.

Si occideris Deus peccatores: * vir sanguinum declinate à me:

Quia dicitis in cogitatione: * accipiet in vanitate civitates tuas.

Nonne qui oderunt te Domine, oderam: * & super inimicos tuos tabescam?

Perfecto odio oderam illos: * & inimici facti sunt mihi.

Proba me Deus, & scito cor meum: * interroga me, & cognosce semitas meas.

Et vide, si via iniquitatis in me est: * & deduc me in via aeterna.

Antiphona. Confortatus est principatus eorum, & honorati sunt amici tui Deus.

Capitulum. *Ephe. 2. d.*

Fratres, Jam non estis hospites, & advenae: sed estis cives sanctorum, & domestici Dei: superaedificati super fundamentum Apostolorum & Prophetarum, ipso summo angulari lapide Christo Jesu.

Hymnus. Exultet orbis gaudis. xi.

V. Annuntiaverunt opera Dei.

R. Et facta ejus intellexerunt.

Ad Magnificam, Antiphona.

Estote fortes in bello, & accipite cum antiquo serpente: & pugnetis regnum aeternum, alleluia.

Aliae Lectiones pro Apostolis

In secundo Nocturno.

De Expositione Sancti Augustini

Episcopi super Psalmum octogesimum sextum.

Ante medium.

Lection. iij.

Fundamenta ejus in montibus sanctis: diligit Dominus portas Sion. Quare sunt fundamenta Apostoli & Prophetae? Quia eorum auctoritas portat infirmitatem nostram. Quare sunt portae? Quia per ipsos intramus ad regnum Dei. Praedicant enim nobis: & cum per ipsos intramus, per Christum intramus. Ipse est enim janua. Et cum dicuntur duo-

decim portæ Jerusaleem, & una porta Christus, & duodecim portæ Christus; quia in duodecim portis Christus: & idè duodenarius nùmerus Apostolorum. Sacramentum magnum hujus duodenarii significatio est numeri. Sedebitis, inquit, super duodecim sedes, judicantes duodecim tribus Israël.

R. Vidi conjunctos viros habentes splendidas vestes, & Angelus Domini locutus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amici Dei. **V.** Vidi Angelum Dei fortem, volentem per medium cœlum, voce magna clamantem, & dicentem. Isti sunt viri sancti.

Lectio v.

SI duodecim sellæ ibi sunt, non est ubi sedeat tertiusdecimus Paulus Apostolus, & non erit quomodo judicet: & ipse se judicaturum dixit, non homines tantum, sed & angelos. Quos angelos, nisi apostatas angelos? Nescitis, inquit, quia angelos judicabimus? Responderet ergo turba: Quid te iactas judicaturum? Ubi sedebis? Duodecim sedes dixit Dominus duodecim Apostolos: unus cecidit Judas, in locum ipsius Sanctus Mathias ordinatus est, impletus est duodenarius nùmerus sedium. Primò locum inveni, ubi sedes, & sic te minare judicaturum. Duodecim ergo sedes quid ibi velint, videamus. Sacramentum est cuiusdam universitatis, quia per totum orbem terrarum futura erat Ecclesia: unde vocatur hoc ædificium ad Christi capgem.

R. Beati estis cum maledixerint vobis homines, & persecuti vos fuerint, & dixerint omne malum adversum vos, mentientes, propter me: * Gaudete, & exultate, quoniam merces vestra copiosa est in cœlis. **V.** Cum vos oderint homines,

& cum separaverint vos, & exprobraverint, & egerint nomen vestrum tanquam malum propter Filium hominis. Gaudete.

Lectio vi.

ET idè quia undique ventur ad judicandum, duodecim sedes sunt: sicut quia undique intratur in illam civitatem, duodecim portæ sunt. Non solum ergo illi duodecim, & Apostolus Paulus, sed quotquot iudicaturi sunt, propter significationem universitatis ad sedes duodecim pertinent: quemadmodum quotquot intrabunt, ad duodecim portas pertinent. Partes enim mundi quatuor sunt. Oriens, Occidens, Aquilo, & Meridies. Istæ quatuor partes assidue nominantur in Scripturis. Ab istis quatuor ventis, sicut dicit Dominus in Evangelio, à quatuor ventis se collecturum electos suos: ab omnibus ergo istis quatuor ventis vocatur Ecclesia. Quomodo vocatur? Undique in Trinitate vocatur. Non vocatur nisi per baptismum in nomine Patris, & Filii, & Spiritu sancti. Quatuor ergo ter ducta duodecim inveniuntur.

R. Isti sunt triumphatores, & amici Dei, qui continentés jussa principum, meruerunt præmia æternæ. **•** Modò coronantur, & accipiunt palmam. **V.** Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatione, & laverunt stolas suas in sanguine Agni. Modò coronantur. Glória Patri. Modò coronantur.

PRO EVANGELISTIS

Lectioes.

In primo Nocturno.

Incipit liber Ezechieli Prophætæ.

Lectio j.

ET factum est in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in medio capitulorum iuxta fluvium Chobar, aperiti sunt cœli, & vidi visiones Dei. In quin-

quinta mensis, ipse est annus quinta transmigratio regis Joachim, factum est verbum Domini ad Ezechièlem filium Buzi sacerdotem in terra Chaldæorum secus flumen Chobar: & facta est super eum ibi manus Domini. Et vidi, & ecce ventus turbinis veniebat ab Aquilone, & nubes magna, & ignis involvens, & splendor in circuitu ejus: & de medio ejus quasi species electri, id est, de medio ignis.

R. Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum, dicit Dominus: * Estote ergo prudentes sicut serpentes, & simplices sicut columbæ. **V.** Dum lucem habetis, credite in lucem, ut filii lucis sitis. Estote.

Lectio ij.

ET in medio ejus similitudo quatuor animalium: & hic aspectus eorum, similitudo hominis in eis. Quatuor facies uni, & quatuor pennæ uni. Pedes eorum pedes recti, & planta pedis eorum quasi planta pedis vituli, & scintillæ quasi aspectus aeris candentis. Et manus hominis sub pennis eorum in quatuor partibus: & facies & pennas per quatuor partes habebant; junctæque erant pennæ eorum alterius ad alterum. Non revertentur cum incederent: sed unumquodque ante faciem suam gradiebatur.

R. Tollite jugum meum super vos, dicit Dominus, & discite à me, quia mitis sum, & humilis corde: **•** Jugum enim meum suavè est, & onus meum leve. **V.** Et invenietis requiem animabus vestris. Jugum.

Lectio iij.

Similitudo autem vultus eorum: facies hominis, & facies leonis à dextris ipsorum quatuor; facies autem bovis à sinistris ipsorum quatuor, & facies aquilæ desuper ipsorum quatuor. Facies eorum, &

pennæ eorum extente desuper: due pennæ singulorum jungebantur, & duæ tegebant corpora eorum: & unumquodque eorum coram facie sua ambulabat: ubi erat impetus spiritus, illuc gradiebantur, nec revertentur cum ambularent. **R.** Dum steteritis ante reges & principes, nolite cogitare quomodo aut quid loquamini: * Dabitur enim vobis in illa hora, quid loquamini. **V.** Non enim vos estis qui loquimini: sed Spiritus Patris vestri, qui loquitur in vobis. Dabitur. Glória Patri. Dabitur.

In secundo Nocturno.

De Expositione S. Gregorii Papæ super Ezechièlem Prophætam.

Homilia 3. lib. 1.

Lectio iv.

SAneta quatuor animalia, quæ prophetæ spiritu futura prævidentur, subtili narratione describuntur, cum dicitur: Quatuor facies uni, & quatuor pennæ uni. Quid per faciem nisi notitia: & quid per pennas, nisi volatus exprimitur? Per faciem quippe unusquisque cognoscitur: per pennas verò in altum avium corpora sublevantur. Facies itaque ad fidem pertinet, penna ad contemplationem. Per fidem namque ad omnipotentem Deo cognoscimur, sicut ipse de suis óvibus dicit: Ego sum pastor bonus, & cognosco oves meas, & cognosco me meas. Qui rursus ait: Ego scio quos elegerim. Per contemplationem verò, quæ super nos met ipsos tollitur, quasi in aëra levamur.

R. Vidi conjunctos viros habentes splendidas vestes, & Angelus Domini locutus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amici Dei. **V.** Vidi Angelum Dei fortem, volentem per medium cœlum, voce magna clamantem, & dicentem. Isti sunt.

Lectio v.

Quatuor ergo facies uni sunt: quia si requiras quid Mattheus de Incarnatione Dómini sentiat; hoc nimirum sentit, quod Marcus, Lucas, & Joannes. Si quæras quid Joannes sentiat; hoc proculdubio, quod Lucas, Marcus, & Mattheus. Si quæras quid Marcus; hoc quod Mattheus, Joannes & Lucas. Si quæras quid Lucas; hoc quod Joannes, Mattheus, & Marcus sentit. Quatuor ergo facies uni sunt: quia notitia fidei, quæ cognoscuntur à Deo, ipsa est in uno, quæ est simul in quatuor. Quidquid enim in uno invenieris, hoc in omnibus simul quatuor cognosces.

R. Beati estis cum maledixerint vobis homines, & persecuti vos fuerint, & dixerint omne malum adversum vos, mentientes, propter me: *** Gaudete & exultate, quoniam merces vestra copiosa est in celis.**
V. Cum vos oderint homines, & cum separaverint vos, & exprobraverint, & ejecerint nomen vestrum tamquam malum propter Filium hominis. Gaudete.

Lectio vj.

Et quatuor pennæ uni: quia Dei omnipotentis Filium Dóminus nostrum Jesum Christum simul omnes concorditer prædicant: & ad divinitatem ejus mentis œculos levantes, pennæ contemplationis volant. Evangelistarum ergo facies ad humanitatem Dómini pertinet, penna ad divinitatem: quia in eum, quem corporeum aspiciunt, quasi facies intendant: sed dum hunc esse incircumscripsum atque incorporeum ex divinitate annuntiant, per contemplationis pennam quasi in aëra levantur. Quia itaque una est fides incarnationis ejus in

omnibus, & par contemplatio divinitatis ejus in singulis, rectè nunc dicitur: Quatuor facies uni, & quatuor pennæ uni.

R. Isti sunt triumphatores, & amici Dei, qui contemnentes jussa principum, meruerunt præmia æternæ: *** Modò coronantur, & accipiunt palmam.**
V. Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatione, & laverunt stolas suas in sanguine Agni. Modò coronantur. Glória Patri. Modò coronantur.

In tertio Nocturne.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij.

In illo tempore: Designavit Dóminus & alios septuaginta duos: & misit illos binos ante faciem suam in omnem civitatem & locum, quò erat ipse venturus. Et reliqua.

Homilia Sancti Gregorii Papæ.
Homilia 17. in Evangelia.

Dominus & Salvator noster, fratres charissimi, aliquando nos sermonibus, aliquando verò operibus admonet. Ipsa etenim facta ejus præcepta sunt: quia dum aliquid tacitus facit, quid agere debeamus innotescit. Ecce enim binos in prædicationem discipulos mittit: quia duo sunt præcepta charitatis, Dei videlicet amor & proximi: & minus quam inter duos charitas haberi non potest. Nemo enim propriè ad semetipsum habere charitatem dicitur: sed dilectio in alterum tendit, ut charitas esse possit.

R. Isti sunt, qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo: *** Calicem Dómini biberunt, & amici Dei facti sunt.**
V. In omnem terram exiit sonus eorum, & in

COMMUNE unius Martyris.

Ad Vesperas, Antiphona. Qui me confessus fuerit, cum reliquis de Laudibus. xxiv. Psalmus. Dixit Dóminus, cum reliquis ut in Comuni Apostolorum. j.

Capitulum.

Jacobi i. b

Bæatus vir, qui suffert tentationem: quoniam cum probatus fuerit, accipiet coronam vitæ, quam repromisit Deus diligentibus se.

Hymnus.

Deus tuorum militum
Sors, & corona, præmium,
Laudes canentes Martyris,
Absolve nexu criminis.
Hic nempe mundi gaudia,
Et blanda fraudum pábula
Imbuita felle deputans,
Pervenit ad cœlestia.
Penas cucurrit fortiter,
Et sustulit virilitem,
Fundensque pro te sanguinem,
Æterna dona possidet.
Ob hoc peccati supplicii
Te posticum pissime;
In hoc triumpho Martyris
Dimitte noxam servulis.
Lauds, & perennis glória
Patri sit, atque Filio,
Sancto simul Paraclito,
In sempiterna sæcula.
Amen.

V. Glória & honore coronasti eum Dómine. **R.** Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Iste Sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, & à verbis impiorum non timuit: fundatus enim erat supra firmam petram.

Pro Martyre & Pontifice,

Oratio.

Infirmam nostram respice omnipotens Deus: & quia pondus ddd pro-

in fines orbis terræ verba eorum. Calicem Dómini.

Lectio viij.

Ecce enim binos ad prædicandum discipulos Dóminus mittit: quatenus hoc nobis tacitus innuat, quia qui charitatem erga alterum non habet, prædicationis officium suscipere nullatenus debet. Bene autem dicitur, quia misit eos ante faciem suam in omnem civitatem & locum, quò erat ipse venturus. Prædicatores enim suos Dóminus sequitur: quia prædicatio prævenit, & tunc ad mentis nostræ habitaculum Dóminus venit, quando verba exhortationis præcurrunt, atque per hoc veritas in mente suscipitur.

R. Isti sunt viri sancti, quos elegit Dóminus in charitate non ficta, & dedit illis glóriam sempiternam: *** Quorum doctrinâ fulget Ecclesia, ut sole luna.**
V. Sancti per fidem vicierunt regna, operati sunt iustitiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

Lectio ix.

Hinc namque eisdem prædicatores Isaias dicit: Parate viam Dómini, rectas facite semitas Dei nostri. Hinc filius Psalmista ait: Iter facite ei, qui ascendit super occasum. Super occasum namque Dóminus ascendit: quia undè in passione occubuit, inde majorem suam glóriam resurgendo manifestavit. Super occasum videlicet ascendit: quia mortem, quam pertulit, resurgendo calcavit. Ei ergo, qui ascendit super occasum, iter facimus, cum nos ejus glóriam vestris mentibus prædicamus, ut eas & ipse post veniens, per amoris sui præsentiam illustret.

Te Deum laudamus. 12.

Part. Festiva.